

P. Oton Skolla O. F. M.

Življenje tega malo poznatega rojaka sta pred Režekom že tudi opisala O. Florentin Hrovat¹⁾ in Verwyst.²⁾

Rojen je bil v Novem mestu, kjer je dovršil ljudsko šolo in gimnazijo, potem pa stopil v fran-

O. OTON SKOLLA, O. F. M.

čiškanski red. Z dovoljenjem predstojnikov je šel v misijone in 25. decembra 1841 dospel v Ameriko, kjer ga je škof Lefèvre v Detroitu z veseljem sprejel. L. 1843. je šel z rojakom Pircem med Čipeva-Indijane. Deloval je na postajah Mackinac, Arbor Croche, L'Anse pri Baragu, La Pointe. Ko je La Pointe prevzel Pirc, je odšel med Menonimi-Indijane na Volčjo reko (Wolf River) ali Kešeno. L. 1858. se je vrnil v Evropo. V Asisiju je bival štiri leta, potem pa se je nastanil v idiličnem Nazaretu v Savinjski dolini, kjer je svoj čas, pred 22 leti, nadel redovniško obleko. Zadnja leta je prebil na Trsatu. Rad je bratom risal, kar je videl, tudi pel je v nemškem, angleškem, francoskem in indijanskem jeziku. Umril je 24. aprila 1879.

Skolla je bil vseskozi originalen mož. Protestant, ki je videl Skolla v La Pointe, ga nam opisuje kot sila prijaznega in preprostega redovnika, ki sam snaži cerkev, sam pozvanja in sam slika slike za cerkev. Ljubil je pesem in petje in povsod ga je spremljala na misijonskih potih harmonika. Ves vnet za zmernostno gibanje, je na prav originalen način kazal zle posledice „ognjene vode“. Naslikal je sliko,

¹⁾ Cvetje IX, 1889—1890.

²⁾ L. c. 393—409.

kako mož v raztrgani obleki z železnim žežljem bije ženo z otrokom v naročju, hudobec pa mu režeč se nudi kozarec pristnega brandyja. Ob strani je naslikana druga srečna družina. Tedaj je Skolli 260 Indijancev zaobljubilo abstinenco, 80 izmed teh je besedo držalo do smrti.

Ivan Čebul.

Čebul je Ahasver med slovenskimi ameriškimi misijonarji. Porojen 13. oktobra 1832 v Velesovem na Gorenjskem, je svoje študije dovršil v Ljubljani in bil 4. novembra 1853 posvečen v duhovnika. Kapelanoval je v Poljanah in v Kranju, in 13. oktobra 1859 došel v Ameriko, potem ko se je bil še kot bogoslovec seznanil z Barago.

Čebul je bil izredno darovit in agilen. V teku enega leta se je tako izvrstno priučil francoščini in angleščini, da se mu je sam Baraga čudil. Odločen za misijonsko delo med Indijani, je odslej več ali manj deloval ves čas med rdečkožci. V Duluthu je zgradil cerkev, ki stoji še dandanes, in več kakor deset let je bil edini katoliški duhovnik v oni pokrajini ob Gorenjem jezeru. Vse naporno delo mu je le dvigalo energijo. Bil je tako izvrsten pešec, da je z lahkoto prehodil 60—70 milj na dan v krpljah.

IVAN ČEBUL

L. 1871. je sklenil Čebul, da obišče domovino. Ker je pa mnogo čul o krivicah, ki so jih trpeli Indijani na rezervacijah, je sklenil, na poti skozi Wisconsin tudi obiskati rezervacijo Kešeno. Tu se je med Menonimi-Indijani ustavil nakanam agentov,